

gevinst, og at bare man sætter det hele frit og sørger for, der er fri konkurrence og liberalisering, så bliver det nok godt.

Det er muligt, at det bliver godt på den måde, at der vil være nogle grupper eller nogle dele af nogle grupper, som får en ekstra profit på det her område, en profit, som måske er lidt større end den, de får i dag. Det vil vi ikke benægte, men vi har altså et andet sigte, og vi mener også, at regeringen bør have et andet sigte, nemlig et sigte, der alene forsøger på at tage det hensyn, der hedder: Hvordan kan borgeren bruge det her som et redskab, der udvider borgerens muligheder, så borgeren ikke bare bliver et objekt for forskellige virksomheders behov for at lave konkurrence og tjene ekstra penge? For det mener vi er en forkert vej at gå, og derfor bør man i stedet bruge sin indsats på områder, hvor det er sådan, at man kan se, at Danmark kan få en niche i forhold til f.eks. handicapområdet og lignende.

Med de ord vil jeg sige tak for det.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne have lov til at starte med at sige tak til forskningsministeren. Jeg synes, det var en flot redegørelse, forskningsministeren kom med, en redegørelse, der kom langt omkring i emnet og dermed også belyste regeringens initiativer og hensigter på en måde, som vi i CD er utrolig tilfredse med.

Det er en vanskelig og kompliceret sag, i hvert fald så længe den nye teknologi ikke er noget, som vi alle sammen er vokset op med og har lært at omgås som en selvfølge. Danmark er kommet et meget langt stykke hen ad vejen.

Det drejer sig ikke blot om at få en avanceret skrivemaskine; det drejer sig om den strategiske udnyttelse af teknologien, der rummer de mange perspektiver. Det kræver viden, og derfor vil jeg også gerne understrege, hvor vigtigt uddannelsesområdet er som rammevilkår i velfærdssamfundet.

Det værst tænkelige er, at man sparer på fremadrettede investeringer i uddannelse, fordi de ikke giver et afkast straks, men først forrenter sig på længere sigt. Det er ikke nye tilskudsordninger til virksomhedernes investeringer, der er brug for. Indsatsen fra det offentlige skal derimod i høj grad komme inden for uddannelsessystemet sideløbende med, at virksomhederne selv gør det nødvendige for at uddanne de ansatte til informationsteknologien.

En ny rapport fra OECD om teknologi, produktivitet og beskæftigelse fastslår, at IT faktisk ikke udrydder det ufaglærte arbejde.

Selv med store investeringer i IT stiger produktiviteten ikke uden videre. OECD-rapporten kalder det et produktivitetsparadoks, og problemet opstår, fordi virksomhederne ikke følger op med at videreuddanne de ansatte og glemmer at reorganisere firmaet efter de nye teknologiske krav. Det vil sige, at det drejer sig om meget mere end indkøb af alt isenkrammet, hvis produktiviteten skal stige. Det bliver først for alvor krævende, når udstyret er anskaffet og man skal til alt det, der ligger uden om selve teknologien.

Derfor kan regeringens jobprojekt blive af stor betydning for det offentliges bidrag til virksomhedernes udvikling, herunder også uddannelses- og forskningspolitikken.

I den nye erhvervspolitiske redegørelse viste en undersøgelse, at folkeskolen rangerer højest på listen, når virksomhederne selv skal udpege områder i velfærdssamfundet, der har betydning for deres konkurrenceevne. Men samtidig mener man, at kvaliteten er for lav.

Næst efter forenkling af love og regler viser undersøgelsen også, at folkeskolen faktisk er det område, hvor virksomhederne mener at have allerstørst gavn af forbedringer. Så selv om forespørgslen ikke henvender sig direkte til undervisningsministeren, synes jeg, uddannelsesaspektet må med i dag. Et løft i folkeskolens kvalitet og herunder også indførelse af edb vil smitte gunstigt af på resten af systemet.

Derfor er det foruroligende, hvis resultatet af en rundspørge til kommunerne, som Danmarks Lærerforening har foretaget, holder stik. Den peger nemlig i retning af, at man rundt om i kommunerne vil finde pengene til edb-oprustningen ved bl.a. at skære ned på undervisningstimerne. Det mener vi i CD er betænkeligt; så får vi ikke det løft, som er tiltrængt.

Teknologisamfundet er et videnssamfund, hvor der i høj grad er brug for højt uddannet arbejdskraft, fordi mere traditionelle jobområder indsnævres. Virksomhederne er allerede nu i en situation, hvor de er begyndt at importere højt uddannede udefra. Vi gør det ganske enkelt ikke godt nok i Danmark. Vi er ikke gode nok til at sikre vor uddannelsesmæssige konkurrenceevne. I den situation gælder det om at udvise godt købmandskab i tide for at få en gevinst på bare lidt længere sigt.

Forskningsministeren kom i sin redegørelse ind på en anden type rammevilkår, som er vig-